

Filozofická fakulta JU

Ústav bohemistiky

Studentka: **Bc. Martina Vaňková**

Obor: **Bohemistika**

Oponentka práce: **PhDr. Věra Pospíšilová**

Datum odevzdání posudku: **11. 6. 2015**

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Postava krále Přemysla Otakara II. v českých kronikách – historie a literární fikce

Diplomová práce je věnována králi Přemyslu Otakaru II. a jeho zobrazení v kronikách českého středověku a humanismu. Pojetí vzestupu a pádu významné osobnosti českých dějin je konfrontováno s poznatky současné historiografie, která jí věnuje přirozeně více pozornosti, než literární historie.

Úvodní kapitoly diplomové práce pojednávají o pohledu české historiografie na postavu Přemysla Otakara II. vycházejíce z prací současných historiků (Čechura, Třeštík, Žemlička) a reflektujíce také práce z oblasti dějin umění (Kuthan). Diplomantce tyto autoři poskytli východisko pro pozdější komparaci jednotlivých kronik a materiál pro kapitolku o králově životě. Následuje pojednání o vývoji kronikářství, definování žánru a přehled českých kronik, tedy kronik psaných latinsky a česky vznikuvších na území naší země.

Třetí kapitola se zabývá kronikami, jejichž autoři se postavě Přemysla Otakara II. věnují. V jednotlivých podkapitolách studentka pomocí vhodně zvolených citátů dokládá, kterých králových vlastností si kronikáři všímali, jak zachycovali např. jeho vztah k otci, českým pánům, poddaným, jakým způsobem informují o králových bitvách, diplomatických jednáních, ale i jeho sňatcích a v neposlední řadě bitvě na Moravském poli a okolnostech smrti Přemysla Otakara II. Podle dobře zvoleného schématu pak analyzuje kroniku třč. Dalimila, Zbraslavskou kroniku, kroniku Františka Pražského, Přibíka Pulkavy z Radenína, Jana Marignoly, Neplachovu a Piccolominiho kroniku a nakonec kroniku Hájkovu.

Ve čtvrté kapitole podává studentka analýzu pohledů jednotlivých kronikářů na královu postavu, všímá si dobově podmíněné změny v zobrazení u Dalimila k nekritickému obdivu u opata Oty a Františka Pražského ke změně reflexe u Přibíka Pulkavy, Neplacha a Picollominiho. K další změně pak dochází u Hájka, který sice nezamlčuje problematiku králova rozhodnutí, ale snaží se je vysvětlit a omlouvat vlivem špatných rádců. Hájek se dle diplomantky raději vyhnul zachycení určitých událostí, než by podal Přemysla Otakara II. ve špatném světle (okolnosti anulace sňatku s Markétou).

Závěr diplomové práce pak zobecňuje dílčí poznatky, připomíná, že ideologie a dobový kontext ovlivnily zásadním způsobem genezi díla i interpretaci královny postavy, čímž nutně docházelo k deformaci historické skutečnosti, pokud to vyhovovalo autorovým záměrům. Studentka se dále zabývá vylíčením posledních událostí králova života na Moravském poli jednotlivými kronikáři na pozadí poznatků současné historiografie (Žemlička, Kofroňová) a dochází k závěru, že nejbližší k nim má Hájek, který předkládá různé teorie a královi konci, ale nakonec přiznává, že pravdu nezná.

Práce je psána kultivovaným jazykem, doplněna je vhodně zvolenými přílohami.

Doporučuji ji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **výborně**

Podpis oponentky diplomové práce:

V Českých Budějovicích 11.6.2015